

Muž ve věku 31 let, SŠ, rozvedený, z prvního manželství má dvě děti ve věku 8 a 6 let. V současné době čeká s přítelkyní miminko.

Máme mluvit o plánovaném rodičovství, co si pod tímto pojmem představuješ?

Podle mého je to hodně dlouhý proces, při kterém si partneři stanoví, co bude obnášet zplození jejich potomka. V dnešní době člověk musí plánovat, i když já moc na nějaké dlouhodobé plánování nejsem.

Máš dvě děti, byly plánované nebo se vám to povedlo neplánovaně?

První rozhodně ne. Bylo mi 23 a vůbec jsme s tím nepočítali. Použili jsme dokonce dvojitou ochranu, a přesto se nám to povedlo. Bylo to neplánované a o to to bylo větší překvapení. Všechno bylo najednou hektické a nabralo to rychlý spád. Museli jsme rychle vyřešit spoustu věcí.

Když vás to tak překvapilo, neuvažovali jste o potratu?

Ne, že by mi to hlavou neproběhlo, ale hodně rychle jsem to zavrhl a ženu to určitě ani nenapadlo. Bylo nám 23 a to už je věk kdy s tím člověk musí trochu počítat. Pro chlapa je asi v tu chvíli nejhorší vzdát se toho bezstarostného života. Žili jsme hodně aktivním životem. Měli hodně zájmů a koníčků a najednou vám přijde, že se musíte vzdát úplně všeho a jediné co vás bude čekat, je sezení doma s miminem. Tohle je ale asi pohled většiny lidí, kteří nemají děti. Teprve až postupem času zjistíte, že je to úplně jinak a záleží jen na vás, jak si to zařídíte.

První dítě bylo neplánované překvapení a co druhé?

To už bylo plánované. Žena byla na mateřské, tak jsme se rozhodli, že to vezmeme při jednom. Taky jsme nechtěli, aby byly mezi dětmi moc velké věkové rozdíly. No spíš žena. Ona mě vždycky tak nějak dokázala nasměrovat tam, kam chtěla ona.

V současné době čekáte s novou přítelkyní miminko, to bylo plánované nebo ne?

Je plánované a je to úplně jiné.

Proč myslíš, že je to jiné a v čem je to jiné?

Hlavně jsem starší a už tak nějak vím, do čeho jdu a co mě bude čekat. Taky to naše plánování s novou přítelkyní je jiné. Je pravda, že s tím mít dítě přišla ona, ale já jsem se tomu vůbec nebránil. V klidu jsme si sedli a vše probrali. Máme bydlení, dobrou práci, a oba víme, co chceme. Taky je to jiné v tom, že když si to naplánujete, tak se daleko víc těšíte, a od samého začátku si to užíváte.

Takže dáváš přednost plánovanému rodičovství než do toho skočit po hlavě?

Já určitě upřednostňuji plánování. Neříkám nějaké pětiletky, ale v dnešní době musíš aspoň trochu plánovat. Není to jen o tom pořídit si dítě, ale taky ho musíš umět zabezpečit. Je složitá doba, a ať chceš nebo ne tak bez peněz to dneska prostě nejde a musíš přemýšlet i tímhle směrem.

Těšíš se hodně na miminko, nebo si už jako dvojnásobný otec přijdeš nad věci?

Těším se a to moc. Hodlám si to pořádně užít, a kdyby to šlo, tak bych klidně šel i na mateřskou, ale to se mi nejspíš nepovede. Přítelkyně mě nenechá. Je to její první dítě, tak si to chce taky užít. Třeba se mi to poštěstí u toho dalšího.

Počítáš tedy s tím, že si pořídíte ještě další dítě?

Zatím je to asi předčasné, ale nikdy nevíš. Já se tomu nebráním a vždy je to o rozumné domluvě těch dvou. Třeba se mi poštěstí a konečně budu moct být na té mateřské.

První dítě jsi měl v 23 letech, kdyby jsi si mohl vybrat, tak v kolika letech by to bylo z tvého hlediska optimální?

Já už si ale vybírat nemůžu, ale kdyby to šlo tak pro mě bylo ideální, tak v 28 až 30 letech. Člověk má už trochu jiný rozum a už tak nějak ví, co chce. Otázka je, kdybych měl první dítě ve 30 a bylo mi 40, jestli bych zase neřekl, že ideální věk by byl ve 35. To jsou ta kdyby. Můžu si říkat, že jsem připravený na dítě, ale dokud ho nemám a nejsem rodič tak vlastně nevím, co to obnáší.

Ted' jsi mladý a v ideálním věku na to být rodič, dovedeš si představit, že by sis pořídil dítě jako padesátník nebo ještě starší?

Ted' řeknu, že určitě ne, protože tohle pořizování si dětí v dědečkovském věku zatím odsuzují a spíš si představují, jak budu rozmazlovat vnoučata, ale jak se říká, nikdy neříkej nikdy.

K plánovanému rodičovství určitě patří i antikoncepce, čím myslíš, že je to starost?

No v mém případě to byla starost většinou partnerky, ale nebylo to tak, že bych jí řekl ať se stará. Většinou jsme to probrali společně a podle toho jsme se zařizovali dál. U obou dvou partnerek jsme ale usoudili, že hormonální antikoncepce nám vyhovuje asi nejvíc. Spoléhat se na prezervativy jsme po prvním těhotenství zavrhlí.

Váš problém to zatím není, ale kdyby jste měli potíže s otěhotněním, byl by jsi ochotný podstoupit všechna ta vyšetření a nebránil by jsi se umělému oplodnění ?

Já s tím problémy rozhodně nemám. Rozhodně bych se za to nestyděl. Na tom není nic špatného, a když se rozhlednu po svém okolí tak znám plno párů co tímhle vším prošli. Je to

dobře, že se věda takhle posunula a tahle možnost vůbec existuje. Když to tak vidím kolem sebe tak by se mohlo klidně stát, že za pár let to ani jinak nepůjde.

V čem vidíš příčinu toho, že je tolik problémů s otěhotněním?

Myslím si, že to všechno dobou a tím strašně uspěchaným životem. Plno párů odkládá rodičovství na pozdější dobu. To se nejdřív řeší kariéra, bydlení a pak až děti. Najednou je vám 35, teprve začnete řešit děti a najednou zjistíte, že to nejde. Hlavně asi u žen hraje roli věk. U nás chlapů to asi zas tak nevadí. No a taky životospráva a prostředí v tom hrají svou roli.

Myslíš si, že je to víc problém žen nebo mužů?

Dřív se tento problém spíš přičítal ženám. My chlapi jsme ješitní a připustit si, že problém je v nás je dost deprimující, ale myslím, že v dnešní době to bude tak půl na půl. Holt se tomu musíme postavit čelem a nesvádět to jen na ženy.

Ještě mi na závěr řekni, jak jsi získával informace o sexu a měl jsi možnost o tom s někým mluvit?

Rodiče mým zdrojem určitě nebyli. U nás se o tom nemluvalo. Bylo to spíš od kamarádů, ve škole a něco z časopisů. V té době mě víc zajímalo pivo než holky. Holky jsem začal objevovat až po vojně.